

Marta Darder: ART, TRA, RAT, TAR, RTA

Marta Darder és una de les artistes més lliures de l'esfera catalana actual. Com diu Jesusa Rodriguez (l'actriu lèsbica mexicana) fins i tot la llibertat en resulta massa repressiva, i cal que l'art sigui i begui del llibertinatge. Que no vol dir manca de respecte. Perquè l'obra de Marta Darder és en primer lloc, respecte i contrapunt a la violència. Celebrar el dia contra la violència de gènere a la Rectoria de Sant Pere de Vilamajor fent i compartint pastissos, com un clam a la dolçor que fa les relacions amables i fructíferes, és un exemple de l'actitud respectuosament llibertina i revolucionària de Marta Darder.

Artista polifacètica, ella és alhora Andy Warhol i Valerie Solanas si la història els pogués despullar de la seva agressivitat. Marta Darder és la conjunció i la intersecció de les arts visuals, plàstiques i poètiques. Capaç de projectar la seva formació filològica clàssica en la més profunda contemporaneïtat, el seu trajecte ha estat protagonitzat per la més gran honradesa envers ella mateixa i de retruc, envers el món i la seva interpretació. En la seva relectura dels mites grecs i llatins hi ha, alhora, la investigació sobre les fonts i la reinterpretació que transgredeix la miopia d'èpoques anteriors, per tal d'aconseguir una nova idea del mite i d'allò sagrat en un sincretisme que obre el camí dels genis del segle XXI.

És la de Marta Darder una valentia absoluta que rescata la calidesa de les urpes de la ingenuïtat on la societat patriarcal l'ha volguda ubicar.

Els seus àngels, el seu greal, els seus arbres màgics on la duresa del bronze és cosida amb denes de colors i fils de llana, fa combregar, en dolcíssim coit, la masculinitat del mundanal que ens pampoleja i la femineïtat de la Terra que ens atorga la saba de la vida des de la voluntat gravitatòria i amorosa de les plantes dels peus, i si volem, fent verticals com ella fa, des de les palmes de les mans.

Els seus projectes viuen en petit format, però aviat algú s'adonarà que haurien d'engalanar les nostres places o les rotondes on de vegades girem la direcció. Potser molts s'hi quedarien giravoltant.

Anna Aguilar-Amat

2012